

кавъ начинъ и спечелилъ условието. Тази цигулка била първиятъ хубавъ инструментъ на прославеното момче.

Младежътъ — виртуозъ Николò Паганини правилъ своитѣ концертни обиколки по цѣла Италия. Навсѣкжде той билъ очакванъ съ голѣмо нетърпение, билъ посрѣщанъ като изключителенъ човѣкъ и билъ изпра-

щанъ съ неописуемъ възторгъ. Неговото изкуство день изъ день ставало все по-голѣмо. Той очудвалъ и зашемятавалъ публиката, която съ хиляди се тълпѣла на неговитѣ концерти. Всѣки искалъ да види необикновения човѣкъ и да чуе виртуоза съ „дяволската техника“, който за всѣки концертъ измислялъ все по нѣщо ново: или изваждалъ дветѣ сръдни струни на цигулката и свирѣлъ само съ дветѣ крайни, или смѣнялъ дебелията струна (сол) на мѣстото на нѣ-

Николò Паганини.

коя отъ тънкитѣ, или изваждалъ тритѣ тънки струни и свирѣлъ съ невидана ловкостъ само на дебелията и пр. А еднѣжъ, на единъ концертъ, когато трѣбвало да изпълни нѣкакво произведение на единъ диригентъ, за обща изненада и на диригента, и на публиката, Паганини излѣзълъ на сцената вмѣсто съ лжкъ — съ бастунъ и така искусно тракалъ съ него по струнитѣ, че смаялъ всички.

Но здравето на Паганини не било добро. Отъ ранно